

ЖИВОЈИН РАКОЧЕВИЋ

ПЕВАЊЕ ПЕЋКОЈ МАЈЦИ

ТОПЛИНА

(Пећка њаџријарџија I)

Тако треба да изгледа мајка,
у оловној марами црној,
кад у Ругово крене да донесе дрва.

Њене су руке гране дудове,
што се над ватром надодају,
а ватра се стиди,
и светлост се стиди,
јер горе руке мајчине,
неопаливе,
и горе речи мајчине,
несагориве.

ПЕЧУРКЕ

(Паџријарџија II)

Нису то куполе,
то су печурке,
што их је мајка брала на Проклетијама.
Од њих избија извор испод језика –

тече миро у сенци дуда,
опора сласт и љута језа.

Није то магла,
то је тамјан првог завичаја,
то мирис печурке мами гладно дете,
и умива га животом.

БИСТРИЧКЕ СУЗЕ

(Паїријарџија III)

Свака права мајка је слепа,
тако једино види све.
Твоје су очи отекле низ Бистрицу,
да нас воде траже,
да се види:
чија рука храни и покрива.

Она вечно плаче,
ми мрежама ловимо рибу,
у вировима њених суза –
две глади гасимо,
и поново се рађамо.

ЖЕЂ

(Паїријарџија IV)

Стид је први дар светлости и млека,
стид је пити ватре у којој је крштен свет,
стид је помињати твоје срце,
и певати кад у њега уђеш.

Иди мајци,
кад ожедниш светлости,
огрејаће те њена крв,
испод Проклетија,

БРИГА

(Пап̄ријарџија V)

Љубав је бриџа!
Епископ Атанасије Јевтић

Тако треба да изгледа љубав,
сведена, топла, мала –
без сузе за себе.

Кад је блудни син,
усред топлог крила,
питао о чему брине,
опало је лишће на дуду Светог Саве.

Није се рађао,
није ни постојао –
дамар због ког проплакала није.

Питај Бога,
питај лица:
Ко отвара врата,
ко стрепи с оне стране срца,
и гледа у твоју душу?